

Josep Clemente, víctima de la violència del futbol

Aquest home, Josep V. Clemente Picón, va ser notícia, trista notícia, no fa pas massa dies en resultar agredit mentre arbitrava el partit Puente Roto-Fenoplàstica. Conegut popularment com "en Picón" no hi ha dubte que aquest és un dels àrbitres amb més carisma de la subdelegació de Granollers, a la vegada que un dels més ben considerats, per la seva declarada imparcialitat, per part dels diferents clubs vallesans, i del Maresme també.

—Quants anys portes arbitrando i en quina categoria estàs?

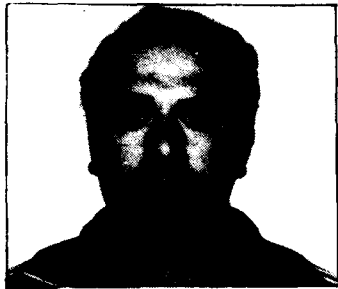
—Porto quatre anys xiulant per aquests camps, i la meua categoria és la Tercera Regional.

—Havies rebut mai una agressió?

—Mai. Aquesta és la primera i confio que també sigui l'última, doncs tres dies en la Unitat de Vigilància Intensiva de la Policlínica del Vallès i un mes de baixa ja és un bon record.

—Això vol dir que tornarà a arbitrar?

—I tant, mira el més greu és que aquest cap de setmana faci algun partit. Ho estic desitjant, i no pas per massoquisme.

—Creus que en agafar molta gent l'arbitratge com un "pluriempleu" ha fet perdre molta qualitat a les vostres actuacions?

—Desconec si hi ha gent que té l'arbitratge com una segona feina. El que sí et puc assegurar és que aquest no és el meu cas, doncs jo ho faig per afeció, perquè m'agrada el futbol amb bogeria.

—Sort teniu tots aquests que sortiu de negre, que en els camps hi ha força pública.

—No t'ho pensis pas. Abans no començaves mai un partit si no hi havia força pública; avui m'estimo més que no hi sigui, doncs depèn molt de com vagin les coses el primer en rebre d'ells ets tu.

—En les categories infantils i alevins també teniu problemes de violència amb els nens?

—Alguna vegada sí, encara que sempre els culpables

"Fa quatre anys que arbitro i aquesta és la primera vegada que m'han agredit"

—I si t'envien al camp del Puente Roto. Què faràs?

Jo com a complidor de la disciplina arbitral aniria a aquest camp sense cap tipus de problemes, doncs et dic de debò que el rencor no va amb el meu estil.

—Quina és per tu la causa d'aquest gran índex de violència en l'esport en general, però en el futbol en particular?

—Tot ve donat per l'educació que es va donar als jugadors en els seus començaments, doncs se'ls ensenyava, fins i tot els propis entrenadors ho feien, a retornar les agressions o els cops. A mi el que més em preocupa, però, és que amb els nens que comencen ara n'hi ha més d'un que encara continua fent servir aquests mètodes.

—El Campionat Comarcal del Vallès que l'any passat portaves tu personalment, s'aconseguirà finalitzar enguany?

—No ho veig massa clar, doncs de seguir així si no es prenen unes mesures sancionadores exemplars hi haurà més d'un cas com el meu, o si cap més greu.

acostumen a ser l'entrenador o els pares que, perquè fa vint anys van colpejar una pilota de drap, es pensen que ho saben tot. I no en tenen ni idea...

—Creus que és vital un bon coneixement del reglament per part dels jugadors?

—Si tots els que juguen haguessin vist algun que altre cop el què diu el reglament s'evitarien moltes targetes grogues, i fins i tot vermelles, per protestar reiteradament.

—Has demanat mai perdó, en el terreny de joc, per una decisió errònia?

—Sí que ho he fet, i en una ocasió el públic amb el seu recolzament em va ajudar a fer un dels millors arbitratges de la meua vida.

—Qui és el millor crític d'un àrbitre?

En el meu cas jo mateix, doncs sempre en arribar a casa em faig una autocrítica, i si haig de puntuar-me baix no tunc objecció de fer-ho.

Confiam en que aquesta agressió soferta per Picón sigui l'última, no ja tan sols d'ell, sinó de tots els seus companys. Lluís Esteban

Esportistes del Vallès

Gramics

Caldes (infantil)

La Garriga (juvenil)

Camp

Fotos: Ramon Ferrandis